

stadig adgang til den, i hvert fald hvis man følger direktivet, og det har vi tænkt os at gøre i Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt sige til den radikale ordfører, som har den opfattelse, at det er ufravigeligt, at hvis man har denne særlige status, som laves her, har man alle rettigheder til at søge og få behandlet sin asylsag:

For det første synes jeg, at forslaget er ret meningsløst, for det vil ikke hjælpe ret meget. For det andet synes jeg, at man skulle have skrevet det, for det er jo lige præcis det modsatte af, hvad Det Radikale Venstre stod for, da det gjaldt jugoslaverloven og Kosovaloven.

Jeg mener, det er faktisk forkert, når den radikale ordfører siger, at i jugoslaversituationen kom der flygtninge til Danmark, uden at Danmark havde lovgivningsmæssigt grundlag for at tage imod dem. Naturligvis havde vi det. Vi havde den mulighed, at vi kunne behandle deres asylansøgninger, men det, som Det Radikale Venstre gjorde sammen med Socialdemokratiet og Højrefløjen, var, at man besluttede, at i 2 år skulle de ikke have lov til at få behandlet deres asylsag, og som om det ikke var nok: Da der var gået 2 år, lagde man 1 år mere på, og man gjorde nøjagtig det samme med Kosovaloven – nøjagtig det samme. Man benyttede lovgivningen til at fratage folk retten til at få behandlet deres asylsag.

Hvis Det Radikale Venstre har ændret holdning til det spørgsmål, er det fint. Men så synes jeg, man skal gøre opmærksom på det og ikke henvise til et generelt direktiv, som rummer rigelig plads til, at man inden for rammerne af det generelle direktiv f.eks. kan lave en jugoslaverlovlignende tilstand, det vil sige, at man udskyder spørgsmålet om behandlingen af asylsagen til et senere tidspunkt. For os er det afgørende, at folk, der søger asyl, skal have deres asylsag behandlet. Om de så får ret til at blive her efterfølgende, afhænger af resultatet af sagsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes ikke, vi har grund til at være stolte af jugoslaverloven. Jeg er fuldstændig enig med hr. Søren Søndergaard i, at den var en fejltagelse, fordi den betød, at alt for mange mennesker ikke havde nogen som helst rettigheder i næsten 2 år,

mens Kosovoloven var langt bedre, og det, jeg forestiller mig med dette beslutningsforslag, er, at vi i den generelle lovgivning sikrer alle, der tilhører det, man kunne kalde en stor flygtningestrøm, de samme muligheder, som Kosovoloven gav.

Kl. 14.50

Som jeg også allerede har gjort rede for, mener vi, det er vigtigt, at der fortsat er adgang til at få sin asylansøgning behandlet individuelt. Men problemet er, at hvis der kommer mange tusinde flygtninge, asylansøgere, til Danmark på én og samme tid, kan vi simpelt hen ikke nå at gøre det, og det betyder, at de kommer til at sidde uvirksomt hen i måske måneder. Det er den situation, vi ønsker at forebygge ved at indføre generelle regler, som sikrer, at der f.eks. er ret til familiesammenføring, ret til aktivering og ret til at indgå i det danske samfund – altså at man ikke bare skal lukkes inde i en osteklokke, hvor der ikke er noget som helst at beskæftige sig med.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Søren Søndergaard har en pointe, og det har fru Elsebeth Gerner Nielsen også. Regeringen vil selvfølgelig gerne, på dette felt som på andre, overveje, om vi skal søge om en parallelaftale, som vi til dels uden held har gjort på nogle områder.

Vi håber, at vi snart kommer igennem med en parallelaftale på Eurodac-området, altså det europæiske fingeraftrykssudvekslingssystem. Men det holder hårdt, og der er ikke det samme akutte behov for at tilslutte sig denne ordening. Vi vil gerne overveje spørgsmålet, men jeg kan ikke sige i dag, hvad overvejelserne vil munde ud i, også fordi der skal prioriteres mellem parallelaftaler her og parallelaftaler andre steder, og vi kan absolut ikke være sikre på, at vi kan få den. Det ligger i det danske forbehold, at det er uden for vores egen rækkevidde.

Hvis det ender med en parallelaftale, handler det ikke kun om at implementere og afskrive direktivet i dansk lovgivning. Så handler det om at indgå i et gensidigt, forpligtende samarbejde. Det er dét, der er det afgørende, men i givet fald skal direktivet selvfølgelig bagefter implementeres i dansk lov.

Der har været talt meget om Kosovo, og det er helt klart, at EF-direktivet blev til på foranledning af Kosovosituationen, hvor hundredtusinder af ulykkelige mennesker meget mod deres vilje blev sendt tilfældigt rundt i busser og tog